

Egy gésa beszámolója

Tavalyelőtt erotikus munkát vállaltam. Kilenc hónapig voltam a "szakmában". Két évvel ezelőtt olyan anyagi helyzetbe kerültem, hogy reményem sem volt arra, hogy saját erőből rövid időn belül kilábaljak belőle. Mivel az albérletemet sem tudtam fizetni, anyámhoz költöztem. Szerettem őt, de már nehéz vele együtt élni. Öreg, sok a rigolyája, csak beszél egész nap anélkül, hogy engemet meghallgatna, stb. Párkapcsolatom nem volt, csak egy szeretőm, akit havonta egyszer láttam. A munkám nem fizetett jól. Szóval, minden összejött.

Folyamatosan figyeltem az álláshirdetéseket, és mindig láttam az erotikus munkalehetőségeket is, de eszembe sem jutott foglalkozni velük. Míg egy napon - csak úgy "kíváncsiságból" - föl hívtam az egyik számot. A hirdetésben ez állt: "Középkorú hölgyet keresek szexmentes erotikus munkára." Én akkor 48 éves voltam. Nem vagyok csúnya, kiróbanó szépség sem vagyok, de ha középkorú hölgyeket keresnek, akkor talán más érényekre van szükség. Pl. türelem, kedvesség, tapasztalat. Volt az életemben néhány kapcsolatom, egyszer házasság is voltam, de nem habzoltam a férfiakat. Azonban ezekben a kapcsolatokban általában jó volt a szex. Tehát, gondoltam, tudok mit adni egy ilyen munka során.

Föl hívtam az adott számot. Finom női hang válaszolt. Elmondta a címet, hova menjek, és még aznap el is mentem. A lakás el volt függönyözve, bent kis fényű lámpák égtek. A berendezés szép volt. Puha szőnyegek, kényelmes dívány, a polcokon apró dísz tárgyak, sok tükör a falon, és tisztaság. Mindegyik szoba közepén pedig egy masszázsszék. (Három szoba volt ebben a lakásban). Beszélgettünk a nővel, aki ez a vállalkozás volt. Magas, elegáns, szépen kifestett, harmincas éveinek végén járó nő.

Elmondta, hogy ezen a helyen erotikus masszázs történik. A lányok fényképe- arccal vagy letakart arccal - fent van az interneten. Mindegyikük kap egy telefonszámot. A férfi kiválasztja, hogy neki ki tetszik, felhívja a lányt, eljön. A lakásban megfürdik, aztán fölfekszik a masszázsszékra, és a lány, akin csak egy tangabugyi van, megmasszírozza. Közben halk zene szól, gertyák égnek, füstölő illatozik. Az első félórán masszírozás történik, utána pedig jön az erotikus rész, ami nem más, mint orális szex. Közösülni a vendéggel nem kell, sőt tilos, mert ez a "szolgáltatás" nem erről szól. Ahhoz más nőket kell fölkeresni. Ez mindenesetre megnyugtató. Elmondta még a

nő, hogy a diszkréció nagyon fontos. Híres emberek (művészek, politikusok, stb.) is megfordulnak. Azt mondta, a férfiak - akik igénybe veszik ezt - úgy hozzászoknak a látogatásokhoz, akár a droghoz.

Aztán átmentünk egy másik szobába. Ott megkért, hogy vetkőzzek le, mert látni szeretné, hogy milyen vagyok. Levettem a ruháimat, végignézett. Végül azt mondta, hogy majd felhív telefonon, hogy mehetek-e vagy sem.

Még a buszon ültem hazafelé, amikor visszahívtak, hogy rendben van, holnapról mehetek dolgozni.

Örültem, hogy megfelelőnek talált, de máris elkezdtem szorongani is. Föl kell majd tenni a fényképeimet az internetre? És ha az ismerőseim rám találnak? És majd bárkit, aki érkezik, ki kell elégítenem? Azon az éjszakán nem sokat aludtam. Másnap fölszálltam a buszra, végigutaztam vagy 8 megállót, leszálltam, de nem bírtam elmenni megint abba a lakásba. Céltalanul mászkáltam, végül föl hívtam a nőt, hogy meggondoltam magamat, nem tudom elvállalni ezt a munkát. Ő győzködött egy darabig, végül föl adta, és elbúcsúztunk egymástól.

Ez januárban volt. Az életem folyt tovább a régebbi, szűk medrében. Akárhogy is, de pénzre van szükségem.

Májusban föl hívtam egy másik számot. Ezúttal egy szép, fiatal, barna lánnyal találkoztam. Kedves, könnyed volt. Nem nagy ügy, nem kell aggódni. Csak legyenek mindig kedves, aranyos, úgy sokat fogok keresni. Ja, igen, a kereset: azt mondta, még a rosszul kereső lányok is 200 ezret visznek haza havonta. Hát ez nagyon jól hangzott.

Másnap szexi fehérneműket vittem magammal, hogy abban fotózhasson le. Fölkerültek a képeim az Internetre, arccal. (Anyám nem nézeget ilyen oldalakat, más meg nem érdekelt.)

Kilenc hónapig dolgoztam, mint erotikus masször. A fizetésem nem volt rossz, de nem volt olyan rendkívül jó sem, mint ahogy reméltem.

Megismerkedtem néhány lánnyal, akik a kolléganőim voltak, és megismerkedtem jó néhány férfival, akik a vendégeim voltak.

Mindenféle korosztály jár erotikus masszázsszakra. Vannak, akik magányosak, és azért járnak el. Vannak, akiknek van kapcsolatuk (feleség, barát, stb.), mégis igénylik a kalandokat. Izgalmas, titkos, és többnyire minden vágyuk teljesülhet.

A lányok általában csinosak, de nem különösebben szépek. Persze akadnak nagyon szép lányok is. Ritka azonban természetes szépség, aki nem festi agyon magát, vagy nem tetoválja magát, vagy szoláriumozza a bőrét. Teljesen átlagos testalkat és arc megfelel ehhez a munkához. A hangsúly a kedvességen van, az odaadás képességén. Erre van szükségük a vendégeknek.

A vendég és a lány közötti kapcsolat üzleti. A férfi fizet, a lány pedig szexet ad. Mégis néhány esetben az érzelmek is megszólalnak. Mindegyik lánynak van olyan vendége, aki szerelmes belé, akár feleségül is elvonná. Ismerek néhány romantikus történetet, ahol tényleg házasságba torkolt a kapcsolat.

Alapvetően még sincs sok romantika ezekben a pásztorórákban. A lányok olyasmit tesznek, amit egyébként nem tennének meg. Ezért sokszor előfordul, hogy undorodnak a vendégtől. Ennek az ellenkezője is megeshet: volt olyan, hogy egy vendég felizgatott. De nem ez a jellemző. A legtöbb esetben kellemes, baráti a légkör. A férfi szexre számít, a lány pedig pénzre. És ha némelyik vendég durva (nem feltétlenül agresszív, csak túl "szexuálisan") szerettezik - sok férfi hiszi azt, hogy ez vonzó a nők számára, pedig többnyire csak kellemetlen, akkor a lánynak ügyesen le kell szerelnie őt, vagy pedig összeszorított foggal túrnia.

Végül azért hagytam abba ezt a munkát, mert a szerelem berobbant az életembe, és szerelmes állapotban nem akartam ezt tovább művelni.

Sok történetet lehetne még mesélni, de akkor túl hosszúvá nyúlna ez a cikk.

Hát ez volt az én kalandozásom a szexiparban.

(A cikket beküldte: Lapos Macska)
Forrás: www.szerelmemmel.hu

A vágyakról

Igen sokféle spirituális irányzat létezik, ezek közül több is van, amely arra ösztönöz, hogy tegyük magunkat egyre függetlenebbé testi vágyainktól.

Egyes szélsőségesebb tanok szerint csak úgy érheti el valaki a megvilágosodást, ha teljesen magába fordulva - minden fizikai ingertől elszigetelődve, csupán minimális táplálékkal és ivóvízzel fenntartva a fizikai test élettani folyamatait - vizsgálja meg létezésének valóságát. Buddha azt tanította az őt követőknek, hogy az emberi szenvedést a vágyak és a sóvárgás okozza, és aki ettől képes megszabadulni, az válhat csak igazán szabadabbá.

De mi is a vágy? Hogyan lehetne szavakba önteni? Amikor valaki vágyakozik, boldogságát egy jövőben megvalósuló eseményhez köti, tehát a jelenében egy elképzelt jövőt él át újra és újra. Aki pedig boldogságát csak a jövőben képes elképzelni, az a jelenében, tehát megéléseiben soha nem lehet boldog. Jelen pillanatait a folyamatos reménykedés, önbuzdítás, és a jövőjében elképzelt esemény megvalósulásának érdekében tett erőfeszítések jellemzik, mindez tarkítva egy igen erős hiányérzettel. Ezért is van az, hogy aki például tárgyak, "ereklyék" megszerzéséhez, vagy valamilyen egyéb jövőbeli cél eléréséhez köti boldogságának kiteljesedését, soha nem válik igazán boldoggá, hiszen a boldogságot nem a jelen pillanatában keresi.

Az ilyen ember mikor eléri a célját, vagy megszerzi azt a bizonyos tárgyat, csalódottan tapasztalhatja, hogy koránt sem következett be életében az a pálfordulás, amire számított. Az a kitörő öröm, csodás beteljesülés, amit elképzelt magának, nem valósul meg, vagy csak gyorsan múló jókedvet él át, így a benne tátongó űrt, hiányérzetet csillapítván újabb célokat tűz ki maga elé. Új mókuserékbe száll be és akár egy egész életet így élhet le, hogy soha nem tapasztalta meg igazán a boldogságot, élete csupán keserű sóvárgás.

Aki nem tud hálás lenni létezéséért, életében megtapasztalt minden apró örömet is, az soha nem tapasztalja meg az igazi boldogságot sem. Aki figyelmét folyton valaminek a hiányára és nem a léte, a létezésre összpontosítja, csak e hiányból fakadó keserűség lesz a fizetése.

Az ilyesfajta érzések, hiányt gerjesztő vágyak nem kapnak helyet egy tudatosan élő ember életében. Joggal merül fel sokakban a kérdés: miért kellene fizikai testünkben megélt létezésünket sanjyaráuan, minden földi élvezettől megfosztva, másoktól elszigetelve megtapasztalni? Nem is kell, épp ellenkezőleg! Ha a vágyaink tiszta lényünkől fakadnak, és nem egy illuzórikus világ elvárásainak akarunk megfelelni általa, nem sóvárgással és vágyakozással, hanem felszabadult könnyedséggel és a teljesség érzésével telik meg a szívünk.

Fizikai testünkben élve is élhetünk boldogan, megtapasztalhatunk csodálatos és kellemes dolgokat teljes tudatossággal és lelki békével, csak tudnunk kell, mi ennek a titka. A titok a teremtésben rejlik: képesek vagyunk-e teremtő erőinket, képességeinket a szolgálatunkba állítani, vagy sem? Itt most nem egyszerűen a gondolataink vagy a képzeletünk teremtő erejéről van szó, hanem annál sokkal többről. A jelen pillanat teljes befogadása, szeretete adja az alapot minden további teremtésnek, ezért is nagyon fontos, ki miként éli meg a létezését földi testében.

Aki energiát szán arra, hogy minél inkább megismerje saját lényét, annak képességeit, és tudatosan fejleszti is azokat, szívéből fakadó vágyai sorra beteljesülnek.

(A cikket beküldte: Lélekgyógyász)
Forrás: testunklelkunk.hu